

VOGRSKO SKOZI OTROŠKE OČI

Igra in igrače so stare toliko kot človeštvo. Otrok dela, ko se igra, in se igra, ko dela. V glavni igralni dobi je otrok v igranju nenasiten, igra je zanj to, kar je za ribo voda. V igro zatopljen otrok presliši celo opomin lastnega želodčka. Želja po igri ostane živa tudi v vsakem normalnem odraslem človeku.

VOGRSKO SKOZI OTROŠKE OČI

V šolskem letu 2014/15 smo se v kombinirani skupini 2–4–letnih otrok »METULJČKI« prijaviли na projekt TURIZEM IN VRTEC na temo »Z igro do prvih turističnih korakov«. Projekta smo se lotili sistematično in vanj vključili sodelovanje družin. Z vsako družino smo ob praznovanju otrokovega rojstnega dne skupaj načrtovali dejavnost, ki nas je spodbudila k raziskovanju oz. spoznavanju domačega kraja. Tako smo Vogrsko dobro spoznali, izpeljali kar nekaj obiskov in sodelovali z različnimi društvi. Projekt smo v celoti zaključili z otvoritvijo razstave 26. avgusta v okviru sredinih glasbenih večerov. Skozi fotografije vam predstavljamo naše celoletno delo na projektu. Pokukajte v svet našega raziskovanja:

• Družabno srečanje •

• Sajenje drevesa •

• Na obisku v frizerskem salonu •

• Lutkovna predstava •

• Obisk domačije Smodin •

• Na obisku osmice "Pri Mimici" •

• Obisk pošte •

• Obisk godbeniške šole •

• Pekarna •

• Lovec na obisku •

• Umetniška ustvarjalnica •

• Sprehod do dvorca Vogrsko •

• Prva vožnja z avtobusom na Volčjo Drago •

• Sodelovanje z rdečim križem Vogrsko •

• Praznična pekarna •

• Pohod na Jazbine •

• Pogovor o živalih na Vogrskem •

• Plesno dopoldne •

• Ples metuljev •

• Glasbeno doživetje •

• Ločevanje odpadkov •

Projekt turizem in vrtec nas je vse skupaj popeljal na pot raziskovanja, druženja in prepletanja medsebojnih vezi, ki so nujno potrebne za dobro sodelovanje med vrtcem in družino. Z zaupanjem, ki smo si ga ustvarili, se je ustvarila tudi prijetna energija, ki se je samo še množila. Za nami je naša skupna pot. Brez vaše podpore, zaupanja in pozitivne energije ta pot ne bi bila zabavna in prisrčna. Iskrena vam hvala za vse vaše brezpogojno sodelovanje z nama in vašimi sončki.

Vzgojiteljici in mentorici projekta:
Helena Hvala Prah in Ingrid Stubelj

KAKO SO SE IGRALI NAŠI NONOTI?

Otrokom moramo omogočiti, da preko igre spoznajo tudi kulturno dediščino naših prednikov. V nekaj minutah lahko pripraviš različne pripomočke iz vrvice, paličic ali kamenčkov. Pri nekaterih igrah moraš razmišljati, za druge so pomembne telesne spretnosti, za nekatere pa oboje. Nekatere lahko igraš sam, za druge sta potrebna dva ali cela skupina.

V času otroštva naših babic in dedkov ni bilo veliko časa za igranje, saj so jih starši kmalu zaposlili z različnimi opravili. Nekaj prostih uric za igranje so imeli le ob nedeljah in praznikih. Zato so se največkrat igrali kar med delom. Igra je bila prisotna pri večini dejavnosti, kjer so bili prisotni otroci, pa naj je bilo to na travniku, med pašo, na polju ali doma med ličkanjem koruze. Nekaj teh iger vam bomo predstavili.

Naše delo je potekalo v knjižnici, doma in tudi na terenu. Ob pogovoru s starejšimi ljudmi (babicami, dedki, starejšimi sosedi) smo spraševali tudi po igračah, knjigah, pravljicah ... in mnogi od njih ta zaklad še vedno hranijo v svojih domovih. Tisti, ki v naš nabor niso mogli prispevati, pa so nam brž izdelali primer take igrače, npr. lok ali fračo.

IZŠTEVANKE IN ŠALJIVKE

Vrane družijo se rade,
pet na veji jih sedi,
puška počí, ena pade,
koliko jih še sedi?

(Eva)

Palček kazalček po cesti hiti,
kdor ga ujame, nagrado dobi.

(Elizabeta)

Iči diči biča, urno na konjiča,
na konjiča vranega,
dobro osedlanega.

(Maksimilian)

Smo fantje mladi,
če zmanjka vojakov, pa pojdemo mi.
Puško za ramo, sabljo za pas,
tri kamenčke v žep, pa gremo skoz vas.

(Eva)

Špela Marela na kahli sedi,
Cajtanke bere in pipo kadi.

(Elizabeta)

Rije rije raje,
Martinček v šolcu paje.
Martinček v šolcu zamudi,
po ritki jih dobi.

(Sara)

4 pod 4 čaka 4,
4 ne pride, 4 gre in
4 ostane.
Kaj je?

(Matej)

Ekate pekate cukate me,
fibe fabe domine,
ektum, pektum kufer štuc,
kvinte kvante pingo puc.

(Zoja Izabela)

Ana Vana tuta va,
giri šeri genov a.
Tife tafe tife ton
tista baba naj gre ven.

(Elizabeta)

Ančka Bančka pomarančka,
v prvi klopici sedi
in napiše črko I.
Gori, doli, naokoli,
Pika, vej'ca, ven greš tudi ti.
(Zoja Izabela, Liam)

Čez hribe, doline
naj ptička zleti in
tebi pozdrave izroči.
(Matija)

V šolo hodil sem v Gorico,
ko prihajal sem domov,
vozil sem se z jadrnico,
z ribiči sem šel na lov.

(Gabrijel)

En, dva, ropota,
tri, štiri, netopiri,
pet, šest, polna pest,
sedem, osem, kruha prosim,
devet, deset, grem ga vzet.

(Matej)

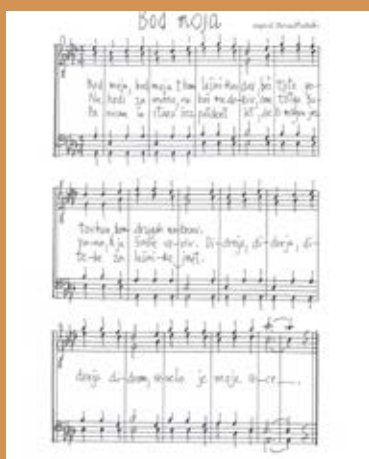
Na Brežini blizu Trsta,
se moj očka je rodil,
tam na bregu skala čvrsta,
okoli nje se je podil.

(Gabrijel)

Pikica in Tonček
sta pihala balonček.
Balonček počí – Pikica poskoči.
(Matej)

Dirjaj dirjaj konja,
v Kranja po kostanja,
v Loko po moko,
v Tržič pa po mesič.

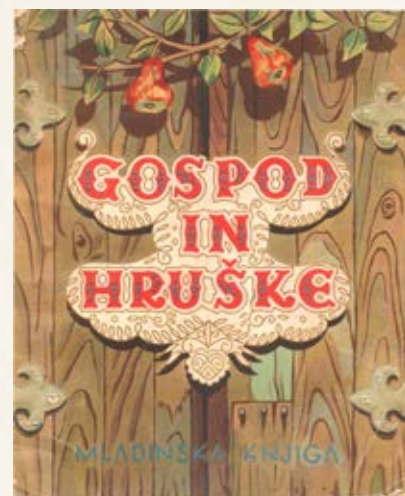
(Maksimilian)

PRAVLJICE

Pravljice in zgodbe so si največkrat izmišljevali. Pripovedovali so jih kar v domači govorici oz. narečju. V njih so nastopale živali (volk, medved, lisica ...), razni kralji in kraljčine, pa tudi sirote in mačehe, palčki, duhovi.

Poznali so tudi nekaj še danes znanih pravljic, kot so Rdeča kapica, Pepelka, Sneguljčica, Trnuljčica, Janko in Metka, Volk in sedem kozličkov, Zlata ptica ...

Nekateri otroci doma niso imeli knjig, zato so brali v šoli. Berilo so včasih prinesli domov in tudi doma kaj prebrali mlajšim otrokom. Prvo in tretje berilo sta novejšega datuma (okrog 1950), drugo berilo pa je iz leta 1920.

Encele bencele, cuckov sin,
kod si hodu, kje si bil?
Po travniku špancırou,
kamenčke nabirou,
jaz sem kovč, ti si kovč.
(Sara)

Ivo kukuk,
je zgubu klobuk,
je skoču čez grapu,
je zgubu še kapu.
(Matija)

Am, bam, pet podgan,
štiri miši, uh me piši,
vija, vaja ven.
(Luka)

Eci, peci, pec,
ti si mali zec.
Ti si mala prepelica,
Eci, peci, pec.
(Sara)

Lisica je lajala,
volk pa je tulu,
medved se je v hlače usral,
jaz se se čudu.
(Gabrijel)

Petelin gode,
gor na nem hlode
Katrcja pleše.
da vse se trese.
(Matija)

Ki si biu? – Pr teti u Šompetri.
Kaj ti je dala? – Golo pešče.
Ki je tisto pešče? – Pod ogniščem.
Ki je tisto ognišče? – Ga je uzela wodka.
Ki je tista wodka? – So ju spili volki.
Ki so tistve volki? – Ubila jih je sekirca.
Ki je tista sekirca? – Je pala u mejcu.
Ki je tista mejca? – Popikali so ju tički.
Ki s tistve tički? – V grm so zletjli.
Ki je tisti grm? – Pogorov je.
Ki je tisti pepjl? – Vjtr ga je uzou.
Ki j tisti vjtr? –
Po Stari Gori lopotou, usu ret si je omokolou.
Po Stari Gori teku, usu ret si je opeku.
(Liam)

IGRE IN IGRAČE

O pojmih igranje in igrače bi lahko razglabljali ure in ure in še vedno ne bi našli končne razlage. Če se otrok dolgočasi, si bo našel karkoli, s čimer se bo poskušal zabavati. Tisto, s čimer se bo igral, bo postalo igrača, od njegove starosti in razuma pa je odvisno, s čim bo poskusil potešiti svojo lakoto po igranju.

Mnoge igre, ki jih poznamo še danes, so naša kulturna dediščina. Pomembno je, da ta del kulturne dediščine ne zamre in da ga raziščemo in posredujemo dalje.

Mentorica projekta: Katarina Tischer Gregorič